

søgsstationerne kan den enkelte Landmand ikke gøre Slutninger med Hensyn til sin egen Bedrift. Forholdene ere saa forskellige, at det næsten er en Nødvendighed, at den enkelte selv prøver sig frem. Ved disse lokale Markforsøg naas der en Ting til, nemlig dette, at Befolkningen kommer i mere Forstaaelse med hele denne Forsøgsvirksomhed og møder den med mere Tillid. Jeg maa indrømme, at man møder den for Øjeblikket med stor Tillid, men den størst mulige Tillid kan ikke være for meget. Saa er der i denne Forbindelse en anden Ting, jeg kunde ønske at pege paa. Det er jo ikke nok, at vi faa Forsøgene gjorte paa Forsøgsstationerne, men Materialet skulde ogsaa bearbejdes og gøres nyttebringende ude i Befolkningen. Det er mig bekendt, at der for Øjeblikket paa Tystofte efter Konsulent P. Nielsens Død ligger et stort Materiale, der er ganske ubearbejdet. Det har allerede ligget adskillig Tid, og jeg synes ikke, at vi Landboer have Raad til at vente med at faa disse Resultater ud i Befolkningen. Hvis Forsøgsstationerne mangle Arbejdskraft til at bearbejde dette Materiale, bør der selvfølgelig ad en eller anden Vej ydes dem noget mere Arbejdskraft; thi naar Forsøgene ere gjorte, og Resultaterne i Virkeligheden ere fastslaaede, bør de hurtigst muligt komme ud i Befolkningen. Den Vej, man gaar for at føre Resultaterne ud, er den, at der bliver givet en Fremstilling af dem i Tidsskrift for Landbrugets Planteavl, og det er jo meget godt, men jeg tror, at der ved Siden af burde gøres noget andet. Der maatte trykkes et meget stort Oplag ganske smaa Skrifter, hvori Flovedresultaterne ere fastslaaede. Det er ikke enhver Mands Sag ude paa Landet at læse de vidtløftige Beretninger, der findes i Tidsskrift for Landbrugets Planteavl. Folk ere saa optagne nu om Stunder, at de mange Gange ikke kunne overkomme at læse disse udførlige Beretninger. Men kunde man altsaa ved Siden af faa nogle mere kortfattede Beretninger spredte over Landet gennem Landboforeninger, Mejerier og andre Institutioner til Befolkningen, tror jeg, det vilde gøre uhyre stor Gavn, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde tage under Overvejelse til tredje Behandling, at der muligvis kunde ydes et Tilskud i de to Retninger, jeg her har peget paa.

Landbrugsministeren (A. Hage): Under § 2 har det højtærede Udvalg stillet

et Forslag om at nedsætte Udgiften til Opførelse af en Tjenstebolig til Opsynsmanden ved Kompedals Plantage med 2,000 Kr. Jeg skal bemærke hertil, at jeg ved flere Lejligheder har udtalt, at det ligger mig meget paa Sinde, at der bygges saa billigt og samtidig saa godt som muligt paa Statens Skovdistrikter, og jeg skal vedblive have min Opmærksomhed henvendt herpaa. Naar nu det højtærede Finansudvalg har nedsat Bevillingen her med 2,000 Kr., vil jeg altsaa bygge for de 11,000 Kr. i Stedet for de 13,000 Kr. og søge at gøre det saa godt som muligt for det mindre Beløb. Ligeledes findes der under § 2 en Bemærkning fra det ærede Finansudvalg om, at det har forhandlet med Ministeren om Ønskeligheden af, at Arealer, tilhørende Staten, ikke sælges bort, for saa vidt de ligge i Nærheden af Vandet, særlig ved Øresund, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) sluttede sig til Ønsket om, at disse Arealer ikke maa sælges. Jeg skal her minde om, at det er særlig ved Banen, der er bygget gennem Dyrehaven og gennem de enkelte Statsskove, som ligge Nord for Dyrehaven i Nærheden af Kysten, at der er afskaaret en Del Stumper og Stykker, som ret naturlig opfordre Liebhabererne til at komme med deres Bud. Jeg har ogsaa meget hyppig fra forskellige Sider faaet endogsaa meget store Bud paa en Del af disse Strækninger. Jeg har imidlertid hidtil afslaaet samtlige disse Tilbud, og det er mit Ønske, at der ikke skal sælges af disse Stykker, som ere afskaarne ved Jærnbanen uden i hvert Fald efter en samlet overvejet Plan, saa at man veed, hvad man gør med disse Strækninger. Nogle af dem ere ganske vist overordentlig smalle og spille ikke stor Rolle, men andre ere dog saa brede, at de spille en Rolle i landskabelig Henseende og udgøre nogle af de smukkeste Partier af Dyrehaven. For Fuldstændigheds Skyld vil jeg dog bemærke, at der er et ganske lille Stykke lige ved Klampenborg Station, Syd for Vejen, der fører til Klampenborg Station, som jeg har tænkt at sælge, men det er kun nogle faa Kvadratalen og er ikke bevokset med Skov. Endelig er der Nord for Dyrehaven enkelte Strækninger, dels skovbevoksede, dels ikke skovbevoksede, og jeg slutter mig til Udvalgets Henstilling om, at disse Arealer indtil videre bevares. Jeg minder ogsaa om, at der Nord for Helsingør findes Strækninger, der tilhøre Staten, og indtil Hornbæk Plantage agter jeg heller ikke at sælge deraf, men maa